

полагаю; Ты мой Богъ, Іисусе, Ты моя радость." Послѣ гы испра-
тиль, и като поблагодариль смиренно на монаха, кой-то му прѣ-
писвалъ съчиненія-та, затвориЛЬ ся въ стаѢ-тѣ си самъ, а су-
трень-тѣ на 28. Октомврія 1709 годинѣ, го намѣрили клѣкнѣль
на колѣнѣ прѣдъ Спасителевѣ-тѣ иконѣ, и вече умрѣль. На 1752
годинѣ, кога-то прѣправляли пола (дюшеме-то) на черковѣ-тѣ, му
намѣрили мощы-ты нетлѣнны, и по засвидѣтельствуваніе-то, Право-
славна-та черкова го съпричислила въ лика на Святы-ты Божіи
угодници. Память-та му ся празднува на 21 сентябрврія.

Святитель Тифонъ ся родилъ въ Новгородскѣ-тѣ губернії на
1724 годинѣ, дѣто го и вѣспитали, а послѣ станжль наставникъ
и префектъ на сѧщѣ-тѣ тамошнѣ семинарії, въ кої-то ся училъ.
Рѣкоположенъ на 1763 годинѣ за Воронежскы епископъ, той отво-
риль въ епархїѣ-тѣ си Семинарії, и нарядилъ да ся проповѣда
сѧж недѣлѣ вынагы Слово-то Божіе въ тамошнѣ-тѣ катедралнѣ
черковѣ. За назыданіе-то на народа, той самъ говорилъ и писаль
много поученія, и гы распрашаль да гы четжть по черковы-ты.
Най-забѣлѣжително-то отъ тѣхъ е онова, кое-то носи заглавіе-то:
«Плоть и Духъ.» Въ него той, основанъ на Св. Писаніе и ученіе-
то на Златоуста, изобразилъ противоположность-тѣ и борбѣ-тѣ на
двѣ-тѣ тыя природы въ человѣка, като притуриль при това и соб-
ственны-ты свои размышенія. Чрѣзъ пастырскѣ-тѣ неговѣ рев-
ность ся положило край на сѫществувавшія отъ старинѣ въ Во-
ронежъ язычески праздникъ Ярила, и ся прѣкратили за дѣлго врѣмѧ
веселбы-ты, кои-то ставалы тамъ прѣзъ Сирницѣ. Слово-то му про-
тивъ Ярила ся сравнява съ слова-та на Св. Ив. Златоуста. Около
пять годинъ ся подвизавалъ той на това сѣдалище, дѣто прѣси-
лени-ти трудове му развалили скоро здравіе-то, и като видѣль, че
западнѣль и не могъль да си испѣлява вече длѣжности-ты, помо-
лиль Св. Синодъ, да го уволни, па ся дрынѣль тогава въ Задон-
скыя монастырь, дѣто като оздравѣль, пакъ ся заловиль съ рас-
паленіе, да ся труди за въ ползѣ на черковѣ-тѣ. Въ това си уеди-
неніе и посрѣдъ благочестивы-ты си подвиги той написалъ: 1)
шестъ части о истинномъ Христіанствѣ, единъ отъ най-до-
бры-ты и най-пѣлны-ты системы на нравственно-то Богословіе; 2)
Наставленіе Христіанскoe сир. какъ тряба да постѣжа единъ
Христианинъ въ сички случаи и обстоятелства съгласно съ Слово
Божіе; 3) Двадесѧть и седемъ писма за назыданіе, утѣшеніе и
обличеніе камъ различны особы; 4) Сокровище отъ міра со-
биraемое или благочестивы размыщенія, кои-то ся вѣзбуждать